GREGORIUS MAGNUS
Admont, Ende 12. Jh.
Seite 34v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

chorū ysaurie. quoq; unus æ m sacēdotio po
situs m ecclā uīa fustibū cesus ē. æ respēsit m. sic
ex nomine eplē agnosco scīssima firmitas tua.
qua nescirē de qua causa sciberē. Ad quod
rescriptū uehēmēter obstupui. meū tacitus
uolueris. si uerū dicit qd ē deceri potē. qm
ut agant talia cūa seruos dī. æ ipse nesciat
q ptio ē. Que enī potē ē pastoris excusatio.
si lupus oues comedit. æ pastor nesciat. Si aū
scitis sēntis uīa. æ de qua causa sēpserim. æ
qd ul ora lobem pbrm t cōtē athanasium
ysaurie monachū atq; pbrm gestū sit. æ m
non rescripsit. nescio cōtē hoc ego qd respon
deā. qndo p sēptuā suā ueritas dicit. os qd
mentit occidit animā. Rapto fr scīssime illa
tanta abstinentia adhoc puenit. ut fri suo ca
que nouit gesta negando uelit absconde.
Nunqd ñ meū fuit in illo ore carnis ad uelcen
du ingredi. qm de eo falsū sermonē ad illu
dendū proximū exire. perque eū ueritas di
cit. ñ que intrant in os coinqnant hominē.
s; que exeunt de ore illa st q coinqnant ho
minē. S; absit hoc. ut ego de scīssimo corde
uīo tale aliqd credam. Ille eplē uīo s nomi
ne pnotare. s; æ uīas eas fuisse ñ arbitror.
Ego beatissimo uiro domno lobi sēpsēta. s; credo
qa tantū artis ur ille iuuenculus rescripsit. q
adhuc nihil de eo didicit. q uiscera carna
lis nesciat. q in scelestis reb ab omib accusat.
q insidiari cōtidie moribū aliq; p occulta
uestamēta nec dm metuit. nec hominē ere
bescit. Multi crede fr scīssime si helīu ueri
tatis pfecte habes. ipsū pri corrige. ut ex
his q uob uenit st. æ hi qui uenit ñ sunt.
meli exemplo corrigant. Illū lingua noli
recipe. ille ad ēsilū uīe sēntis debet dirigi.
ñ aū uīa sēntis ad uerba illū inflecti. Si aū
illū audit. scio qa pacē cū suis frib habere
ñ potest. Ego enī mestame in ēscenma fa
ceor. qa cū nullo homine habere scandalū
uolo. æ qnta ualeo uitare declino. Et qus
cū omib hominib pacē habere sumopere cu
pio. uobcū perque qs uehēnē amo. si tam
ipsi qs nouit uos estis. Nā si canones non
custodiuntur maiorū uultus statuta cōcellent.
ñ cognosco q estis. Age q fr scīssime atq;
kme. ut nos inuicē cognoscam. Ad hoc ami
quus hostis p scandalū duos cōmouet. ut p
neqssima victoria multos nocet. Ego enim
ut apte indicē. si p clamoris rumore mi qro.
si ille iuuenculus de q ploquitur sum. ap frm
tatē tua culpī pūe actionis minime tene
ret. ipsa eia que in de canonib suppeditat
mim tacere potuissem. æ ab ipso initio ue
menter ad me psonas. ad te fiducialiter rēs
misissem. sciens qd cos sēntis uīa cū caritate
suscipere. S; eia nē duo atq; casde psonas in
suis ordinib suscipe. eisq; quietē pbe. aut si
hoc fortasse noluerit. in omi alteratione post
posita. de eo causa statuta maiorū æ cano
nū terminos custodi. Si ū neutrū fecerit. nos
quidē rixā inferre nolumus. s; tam aeruentem a uobis
ñ deuitabimus. Qd aū de epis qui uerbib ume
ri uolunt canones dicant. bene firmitas tua
nouit. Pastores enī facti sumus. ñ persecutores.
Et ag ergo pdicator dicit. Argue. obsecra.
increpa. cū omi patientia æ doctrina. No
ua ū atq; inaudita ē ista pdicatio. que
uerberib exigit fidē. S; de his multa loqui
in epis ñ debeo. qa dilīnū filiū meū Sabi
nianū diaconū p responsis ecclastica faci en
dis ad dnos uestigia transmisi. qui uobcū subta
ti cuncta loquatur. Si nobcū iungere ñ uul
tis. paratū cū ad omia que iusta st inuen
eas. Que uīe beatitudini commdo. ut salte
ipse domū lobem inueniat. qm ego in urbe
regia sciui. Gē Maximiano
epo syracusano. L iii.
Post quam in agathone
quondā epo iniqta qlitate excessiuū
distictione ē canonica iudicatū. necesse ē
humanitatis iniuria quēadmodū sisten
tari possit disponere. spica firmitas tua ad
ipsa iniqtatē ecclām. in qua suspectus agatho
gessit officiū festinet dirigere. eiq; exinde
ad psens qnqgina solidos qui in ei pficere
uetum debeant transmittat. Gē lobi
epo Rauennati. L iiii.
Non multum tempo
ris intercessit ē. qd quedam
nob de tua firmitate fuerant
nunciata. De quib uob illuc